

У 2014 році напередодні виборів до Верховної Ради ми сподівалися, що після усіх трагедій врешті-решт отримаємо ефективний і патріотичний парламент. Тішилися як діти з того, що ВР значно оновилася. Однак швидко зрозуміли: анічогісінько не змінилося. Хоча... Змінилося. Жити українцям стало набагато тяжче. А український політикум ще більше загруз у постійних чварах, інтригах та торгах.

ПРАВО — НЕ ОБОВ'ЯЗОК

Можна було б легко виправити цю ситуацію, провівши дочасні парламентські вибори. Принаймні усі демократичні країни вдаються до такого заходу в разі виникнення політичної кризи. Натомість українська влада та провладні експерти полюбляють говорити, мовляв, дострокові вибори не на часі: грошей немає (а чи не надто дорого нам обходяться «реформи?»), та й узагалі це на руку Кремлю (звучить уже як мантра).

Певне, в історії незалежної України такого ще не було: понад рік в країні фактично не існує парламентської коаліції (поіменного списку нам досі

не продемонстрували), яка, за Конституцією, є «матір'ю» уряду. У такому разі президент, знову-таки згідно з Основним Законом, має право (хоча й не обов'язок) розпустити ВР. Проте цим правом глава держави не поспішає скористатися.

Та згадаймо, що Петро Порошенко говорив про дочасні парламентські вибори одразу після першого туру президентських перегонів: «Коли існує парламентська криза, єдиний вихід — вибори... Сьогодні не існує коаліції, і в умовах воєнної окупації й тих викликів, з якими зіштовхнулася Україна, наша держава не може собі дозволити існувати

з парламентом, що блокує рішення, котрі, зокрема, спрямовані на обороноздатність країни...» Парламент восьмого скликання блокує дуже багато важливих для країни питань. Криза тільки поглиблюється, агресор не відступив. Тож приводи є, однак...

Нагадаємо ще й те, як 25 серпня 2014 року вже президент Петро Порошенко оголосив про розпуск парламенту. Тоді у своєму зверненні глава держави зазначив: «Опитування громадської думки свідчать, що 80% громадян підтримують необхідність проведення позачергових виборів. Зрештою, такою була

й одна з головних вимог Революції Гідності. Потужний суспільний запит на перезавантаження влади більш ніж очевидний. Вибори — найкращий спосіб люстрації».

Дані останніх соціологічних досліджень свідчать, що Верховній Раді нині не довіряє 85,2% респондентів (опитування проведено Центром «Соціальний моніторинг», Українським інститутом соціальних досліджень ім. О. Яременка і Інститутом аналізу та прогнозування). Ця цифра є напрочуд показовою!

Так чи інакше, жодної зради в проведенні дочасних парламентських виборів немає. Перевибори — абсолютно цивілізований процес у демократичній країні. І рано чи пізно перезавантаження все ж станеться. Утім, є одне надважливе питання: за якими правилами відбуватимуться потенційні вибори до Верховної Ради?

(Закінчення на стор. 2)

ПЕРЕВИБОРИ — АБСОЛЮТНО ЦИВІЛІЗОВАНИЙ ПРОЦЕС У ДЕМОКРАТИЧНІЙ КРАЇНІ. І РАНО ЧИ ПІЗНО ПЕРЕЗАВАНТАЖЕННЯ ВСЕ Ж СТАНЕТЬСЯ. УТИМ, Є ОДНЕ НАДВАЖЛИВЕ ПИТАННЯ: ЗА ЯКИМИ ПРАВИЛАМИ ВІДБУВАТИМУТЬСЯ ВИБОРИ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ?

ВСЕУКРАИНСЬКА ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКАЯ ГАЗЕТА
НАШ АДРЕС В ИНТЕРНЕТЕ: GAZETA.VV.COM

**Рекомендованная цена
2 грн 50 коп.**

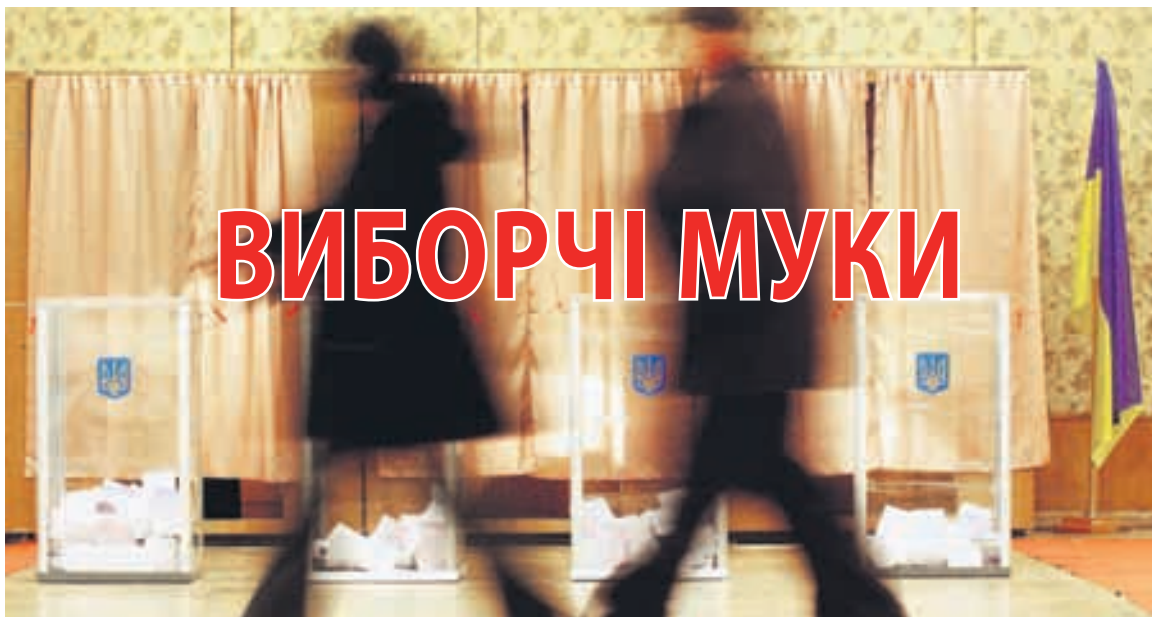
(Закінчення.
Початок на стор. 1)

МЕРТВІ ОБІЦЯНКИ

Восени 2014 року лідери новоствореної більшості підписали «Угоду про коаліцію депутатських фракцій «Європейська Україна». Окремий розділ у цьому документі був присвячений реформі виборчого законодавства. Відповідно було зазначено, що необхідні «відмова від змішаної пропорційно-мажоритарної виборчої системи та запровадження пропорційної виборчої системи виборів до Верховної Ради України, за якої виборці матимуть можливість голосувати за конкретних кандидатів у багатомандатних виборчих округах (пропорційна система з відкритими списками)». При цьому був встановлений термін виконання реформи — протягом першого кварталу 2015-го.

За рими незалежності Україна приміряла на себе різні виборчі моделі. Нині чинна змішана система абсолютно себе дискредитувала. Натомість пропорційна система з відкритими списками могла б стати гарною альтернативою, бо звела б до мінімуму можливості для усіяких маніпуляцій. Утім, на цю мить справа не зрушила з мертвої точки. Хоча, як відомо, обіцяного чекають саме три роки!

Насправді ж ще в березні 2017-го комітет із питань правової політики й правосуддя ухвалив рішення рекомендувати Верховній Раді розглянути пакет законопроектів про вибори. Перший законопроект №1069 авторства Юрія Мірошниченка передбачає, що «вибори депутатів здійснюються на засадах пропорційної системи з об-

ВИБОРЧІ МУКИ

чими округами». При цьому зберігається п'ятивідсотковий бар'єр.

До речі, «Батьківщина» ледь не єдина парламентська фракція, яка пам'ятає про обіцянку змінити виборче законодавство й раз по раз нагадує про неї.

Третій законопроект — №1068-2 (Віктор Чумак та група авторів) зауважує, що «вибори депутатів здійснюються на засадах пропорційної системи за загальнодержавними та регіональними виборчими списками кандидатів у депутати від політичних партій». Бар'єр — 3%.

Однак до сесійної зали ці документи так і не потрапили. Прикро, що народні обранці були так заклопотані іншими, значно «важливішими» справами.

Аналогічна ситуація склалася і з ротацією членів ЦВК: парламентарі ніяк не можуть знайти компроміс із президентом. Чи то він з ними... Отож, маємо ситуацію, за якої у більшості членів Центровборч-

10%. «НФ» три роки тому набрав 22,14%, а зараз рейтинг цього політичного проекту навіть нижчий за статистичну похибку. Тож за пропорційної системи з відкритими списками ці партії вочевидь мали б незначне представництво в майбутньому парламенті.

Натомість мажоритарна складова неабияк допомогла

Політологи вже тривалий час прогнозують: це станеться ось-ось. Спочатку говорили, що дочасні вибори можуть відбутися навесні 2017 року, з тим їх перенесли на осінь. Прогнози поки що не справилися. Але є речі, які вказують на те, що перегони не за горами. А виборча кампанія вже стартувала, навіть попри

Є РЕЧІ, ЯКІ ВКАЗУЮТЬ НА ТЕ, ЩО ПЕРЕГОНИ НЕ ЗА ГОРАМИ. А ВИБОРЧА КАМПАНІЯ ВЖЕ СТАРТУВАЛА НАВІТЬ ПОПРИ ВІДСУТНІСТЬ ДАТИ ПОТЕНЦІЙНОГО ВОЛЕВІЯВЛЕННЯ. І, МОЖЛИВО, НЕ ТІЛЬКИ ПАРЛАМЕНТСЬКА, А Й ПРЕЗИДЕНТСЬКА!

б їм втримати позиції: добра половина народних депутатів від БПП завдячує своїм місцям у парламенті саме «мажоритарці» на виборах-2014. Звісно, що результат трирічної давнини буде складно повторити, але на одномандатних округах «битва» є доволі специфічною. Та й адмінресурс ніхто не скасовував. А ще

відсутність дати потенційного волевиявлення. І, можливо, не тільки парламентська, а й президентська!

На це вказує, зокрема, публічна активність президента, який наразі перебуває фактично у передвиборчому турне. Мабуть, політехнологи з Банкової довго ламали голову, яким чином підняти рейтинг президента (а також, звісно, політичної сили його імені), що так стрімко падає. Тема з безвізом вичерпана, а вступ до ЄС поки що примарний (хоча це гасло буде основою його майбутньої виборчої кампанії). Тож нині, здається, президента вирішили зробити ближчим до людей.

Тому наразі графік у глави держави доволі насичений. Так, 12 липня він відкрив у Сумах завод із виробництва дитячого харчування і упаковки та Центр для учасників АТО. 2 серпня запустив реконструйований міст через Сіверський Донець в Ізюмі Харківської області. Того ж дня благословив роботу телевішки в Бахмутівці Луганської області. 21 серпня приїхав на відкриття обласної дитячої лікарні у Кропивницькому. 28 серпня перерізав стрічку перед трьома відбудованими школами в Донецькій області — в Покровську, Дружковці та Часовому Яру. 30 серпня на Львівщині проінспектував відремонтовану дорогу Львів — Пустомити — Меденичі, потім у Бродях відвідав завод ка-

бельно-провідникової продукції, який тільки-то запрацював. Далі Петро Порошенко відкрив нову школу в селі Наварія Пустомитівського району. І це далеко не повний список.

Насправді це виглядає доволі дивно: президент має займатися справами державного значення, а школи та лікарні мусить відкривати місцева влада. З таким самим успіхом Порошенко міг би перерізати стрічки перед новими фірмовими магазинами рідної йому кондитерської фабрики. Це ж також позитив...

До речі, саме під час одного з цих вояжів Порошенко заявив, що в Україні за останні кілька років було проведено 144 реформи, які наблизили країну до членства в ЄС. Ця цифра дійсно вражає, але неприємно. Звідки вона взялася? Хто рахував реформи? Чи хтось відчув покращення? Ці питання є риторичними.

Технологи з Банкової взагалі дуже полюбують цифри. Пригадайте лише обіцянки, які давав Порошенко українцям напередодні президентських виборів 2014 року:

закінчити АТО за 2–3 дні, платити військовим 1000 гривень на день, страхувати життя військового на 1 млн гривень, повернути курс долара до економічно обґрунтованого рівня, тобто не вище 10 гривень за «зелений». Цифри начебто додають обіцянкам більшої вагомості. Цифрам хочеться вірити. Певне, так і з'явилися 144 реформи...

Між іншим, про реформування останнім часом багато говорить і прем'єр Володимир Гройсман. Так, за словами голови Кабміну, восени Рада ухвалить до 50 законопроектів, які покращать життя українців. Знову суцільна фантастика... Нинішня Верховна Рада мало на що здатна, навіть якби урядові законопроекти дійсно були спрямовані на поліпшення ситуації.

До речі, Володимир Гройсман теж полюбив останнім часом виходити в люди. Збіг? Знаємо, що в українській політиці випадковостей не буває!

Але є один ключовий момент, на який варто звернути увагу: насправді проводити нині перевибори найвигодніше саме владі. Адже зараз у неї є хоч якісь шанси. До 2019 року нас можуть так замучити «реформами», що рейтинги вже неможливо буде підняти ні цифрами, ні обіцянками, ні святковими перерізами стрічок. І, схоже, влада це розуміє.

Яна ДЖУНГАРОВА

ПРЕЗИДЕНТ МАЄ ЗАЙМАТИСЯ СПРАВАМИ ДЕРЖАВНОГО ЗНАЧЕННЯ, А ШКОЛИ ТА ЛІКАРНІ МУСИТЬ ВІДКРИВАТИ МІСЦЕВА ВЛАДА. З ТАКИМ САМИМ УСПІХОМ ПОРОШЕНКО МІГ БИ ПЕРЕРІЗАТИ СТРІЧКИ ПЕРЕД НОВИМИ ФІРМОВИМИ МАГАЗИНАМИ РІДНОЇ ЙОМУ КОНДИТЕРСЬКОЇ ФАБРИКИ

ранням депутатів у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі за виборчими списками кандидатів у депутати від політичних партій, виборчих блоків політичних партій». При цьому встановлюється прохідний бар'єр у 3%.

Другий проект закону — №1068-1, розроблений Юлією Тимошенко та групою авторів, визначає, що «вибори народних депутатів здійснюються за пропорційною системою із відкритими партійними списками — загальнодержавним виборчим списком із закріпленням кандидатів у депутати за територіальними вибор-

му повноваженням спливали ще влітку 2014 року!

Насправді шансів на завершення реформи виборчого законодавства мало. Якби на те була політична воля, то дві найбільші провладні фракції — Блок Петра Порошенка та «Народний фронт» (мають на двох 219 депутатів і твердять про те, що коаліція жива) — запросто могли б ініціювати розгляд цього питання. Однак видається, що це не дуже вигідно для них.

У 2014 році на дочасних парламентських виборах БПП взяв 21,82% голосів виборців. Нинішній рейтинг цієї політичної сили становить близько

можна висувати «незалежних» та «безпартійних», а потім залучати їх до своїх лав.

КАМПАНІЯ СТАРТУВАЛА: РАХУЄМО РЕФОРМИ

Десь місяць тому президент Петро Порошенко під час виступу на Всеукраїнському зібранні Асоціації міст України зазначив: «Вибори, друзі, ще не скоро. Підкреслюю: не скоро. Виборчий сезон почнеться у 2019 році, згідно з законодавством». Утім, глава держави часто повторює цю тезу. Але чим частіше ми це чуємо, тим більше розуміємо, що все може бути навпаки.

Політична ситуація осені характеризується як черговий оберт політичної кризи на тлі зневіри, безнадії та соціальної депресії громадян.

Гострота кризи зумовлена тим, що, з одного боку, збільшується недовіра громадян до влади (найбільше до президента та уряду, але також і парламенту), а з іншого — посилюється пропагандистський тиск через підпорядковані владі телеканали, яким вдається контролювати порядок денний та розгортати широкомасштабну маніпуляцію суспільною думкою, зокрема, влаштовуючи цілі антиукраїнські кампанії та навіть окремі інформаційно-пропагандистські спецоперації, які потім широко висвітлюються у Росії.

Отже, восени ми матимемо справу з кумулятивним ефектом невдоволення громадян післяреволюційними діями влади на тлі владної брехні та маніпуляцій. Цей кумулятивний ефект посилюється тією

Передчуття осені–2017

б закінчилося бодай однією гучною справою з реальними правовими наслідками;

- спроба притягнути до відповідальності значну кількість народних депутатів, підозрюваних у різних злочинах;
- спроба перевірити електронні декларації чиновників

- офшори президента та інших політиків, їхнє незавершене розслідування та штучне блокування теми в ЗМІ;

- тарифна афера, яка останнім часом поповнилася новими напрямками здириництва через вигадані борги для тих, хто

- чесно платить, запровадження

термін перебування у владі. Цьому заважає його низький рівень довіри в українців, його погане реноме на Заході, зокрема в США, конфлікти з іншими українськими політичними силами.

Отже, щонайперше президентові доведеться заручитися підтримкою Заходу, щоб взагалі вести мову про другий термін. Буде зроблено спробу покращити зіпсовані стосунки українського президента з США, і не тільки з Трампом, а й із американським істеблішментом (на той випадок, якщо Трамп зроблять імпічмент).

Окремий напрям проблем України — погіршення стосунків із країнами Євросоюзу, зокрема Польщею, Францією та Італією. Санкції щодо Росії будуть все більше критикуватися у Європі. Тут потрібно пам'ятати, що найефективнішими є тимчасові санкції. Якщо санкції стануть більш-менш тривалими, до них пристосовуються та навчаються їх обходити. Тому зняття санкцій з Росії — це лише питання часу.

ПОЛІТТЕХНОЛОГІЇ КОМАНДИ ПРЕЗИДЕНТА БУДУТЬ СПРЯМОВАНІ НА ТЕ, АБИ ПЕРЕВЕСТИ УВАГУ СУСПІЛЬСТВА ВІД ДІЙ ПОРОШЕНКА НА ДІЇ РЕГІОНАЛЬНИХ ГРОМАД, МІСЦЕВИХ ВЛАД. ВОЧЕВИДЬ БУДЕ ЗРОБЛЕНА СПРОБА ЗВИНУВАТИ МІСЦЕВУ ВЛАДУ У ВСІХ НЕГАРАЗДАХ В КРАЇНІ

обставиною, що схема влади — відстрочити вирішення питань, допоки напруження в суспільстві зменшиться і можна буде непомітно протягти непопулярні рішення, — вже не спрацьовує. Тому є дуже висока імовірність, що черговий оберт політичної кризи спровокує якийсь із незавершених політичних сюжетів. Менша, але теж висока імовірність, що кризу спровокує якийсь із нових політичних сюжетів.

НЕЗАВЕРШЕНІ ПОЛІТИЧНІ СЮЖЕТИ

Незавершені політичні сюжети — це сюжети, які тривали протягом минулих політичних сезонів, але не могли бути завершені через політичне протистояння у суспільстві та в парламенті.

До незавершених сюжетів у законодавчій площині відносяться:

- проведення конституційної реформи;
- прийняття нового виборчого закону;
- прийняття закону про імпічмент президента та про зняття депутатської недоторканності.

До незавершених сюжетів у правовій площині відносяться:

- розслідування антикорупційними органами корупційної діяльності чиновників, яке

та притягнути до відповідальності хоч когось із них.

До незавершених сюжетів у військовій площині відносяться:

- отримання летального озброєння від США;
- створення повітряного та морського щита для України.

До незавершених сюжетів у реформуванні відносяться:

- спроби земельної, пенсійної та медичної реформ (уряд — парламент);

- реформа в енергетичній сфері, яка б скасувала субсидії і запровадила реальні комунальні тарифи;

- військова реформа (реформа в армії та на флоті).

До конфліктних чи протестних сюжетів відносяться:

- валютна афера (валютний кидок);
- банківська афера (перерозподіл банків між олігархами та знищення дрібних банків вкупі з аферою довкола «Приватбанку»);

нових виплат (на кшталт абонентської плати) тощо.

Ці незавершені сюжети не мають шансів бути завершеними за нинішнього президента, уряду та парламенту, бо недовіра до всіх органів влади продовжує зростати. Відтак влада неспроможна робити жодних позитивних та пер-

УРЯД ЯК ЧИННИК ПОЛІТИКИ Є ТАКИМ СЛАБКИМ, ЩО НИМ МОЖНА ЗНЕХТУВАТИ. ФАКТИЧНО НА МІСЦІ УРЯДУ МИ МАЄМО ПОРОЖНЕЧУ

спективних кроків. Така влада спроможна лише посилювати корупцію та водночас прикриватися інформаційно-силовими процесами.

НОВІ ПОЛІТИЧНІ СЮЖЕТИ, ЯКІ МОЖУТЬ СПРИЧИНИТИ ПРОТЕСТИ

Президент Порошенко націлювся на новий політичний

Відтак можна говорити не просто про охолодження відносин України з Заходом, а про поступову західну ізоляцію української влади в політичному плані та водночас про продовження млявої економічної підтримки з боку Заходу. Попри це, в Україні показуватимуть, як і в минулому політичному сезоні, що у відносинах із Заходом у нас все гаразд.

ВОСЕНИ МИ МАТИМЕМО СПРАВУ З КУМУЛЯТИВНИМ ЕФЕКТОМ НЕВДОВОЛЕННЯ ГРОМАДЯН ПІСЛЯРЕВОЛЮЦІЙНИМИ ДІЯМИ ВЛАДИ НА ТЛІ ВЛАДНОЇ БРЕХНІ ТА МАНІПУЛЯЦІЙ. ЦЕЙ КУМУЛЯТИВНИЙ ЕФЕКТ ПОСИЛЮЄТЬСЯ ТІЄЮ ОБСТАВИНОЮ, ЩО СХЕМА ВЛАДИ — ВІДСТРОЧИТИ ВИРІШЕННЯ ПИТАНЬ, ДОПОКИ НАПРУЖЕННЯ В СУСПІЛЬСТВІ ЗМЕНШИТЬСЯ І МОЖНА БУДЕ НЕПОМІТНО ПРОТЯГТИ НЕПОПУЛЯРНІ РІШЕННЯ, — ВЖЕ НЕ СПРАЦЬОВУЄ

Президентські вибори в Росії зумовлюють посилення активності Росії щодо України. Путіну потрібні нові свідчення хаосу в Україні та нові символічні форми наступу на Україну.

Чергове загострення війни з Росією дасть президентові більше аргументів і штовхне його до посилення диктатури в політиці та цензури в ЗМІ.

Тобто міжнародний контекст осені — політична ізоляція України від Заходу та загострення війни з Росією. Це посилює запит на авторитаризм та диктатуру в Україні.

Політтехнології команди президента будуть спрямовані на те, аби перевести увагу суспільства від дій Порошенка на дії регіональних громад, місцевих влад. Вочевидь буде зроблена спроба звинуватити місцеву владу у всіх негараздах в країні.

Основні дії команди президента будуть спрямовані вже не просто на акумулювання ресурсів для майбутніх виборів, а на їхню легалізацію, створення, по суті, передвиборчого штабу з небаженою концентрацією цих ресурсів.

Нас чекає конфліктний сюжет довкола імперії Ахметова («Роттердам+» та інші справи). Водночас буде спроба показати, що президент нібито над сутичкою. Водночас, щоб захистити Ахметова, він буде змушений надати більше свободи регіональним баронам.

Це означає, що олігархічний консенсус потребує свого оновлення, тому вочевидь має відбутися (якщо вже не відбулося) зібрання олігархів, де це все має бути обговорено.

Буде продовжена політтехнологія минулого політичного сезону — посилення ставки президента на етнопоборювання та русофобію.

На тлі русофобії підвищуватиметься рейтинг всляких опоблоків та інших представників колишньої Партії регіонів.

У парламенті триватиме структурування. Замість нинішньої структури: партія влади, проросійська опозиція, проукраїнська опозиція та фейкова опозиція — відбудеться чіткіше структурування на прибічників та противників другого етапу революції.

Уряд як чинник політики є таким слабким, що ним можна знехтувати. Фактично на місці уряду ми маємо порожнечу.

Тепле літо скінчилося. Ласкаво прошу до холодної осені!

Сергій ДАЦЮК,
«Українська правда»
(Матеріал друкується зі скороченнями)

Стрімке зростання цін на скраплений газ в Україні минулого тижня сягнуло свого апогею. За півтора місяці цей популярний вид палива подорожчав більше ніж на 60%, завдавши відчутного удару гаманцям автомобілістів. Проте розморені літнім сонечком представники вищих щаблів влади воліли не помічати рекордів, які били ціни на ринку. Прокинулися лише тоді, коли на автозаправках за літр СПБТ (суміш пропан-бутану технічна) просили вже близько 18 грн.

ДИВЕРСІЯ ЧИ ЗМОВА?

Першим оголосив про зростання цін на скраплений газ диверсією проти України. В ситуації, що склалася, голова уряду побачив зловживання та ознаки монополії. Він дав доручення Антимонопольному комітету, профільним міністерствам і фіскальним службам навести лад на ринку автогазу.

Народний депутат від БПП Сергій Лещенко в своєму блозі на «Українській правді» розписав, як упродовж кількох років за допомогою СБУ системно знищували ринок автогазу, щоб кінець кінцем його монополізував кум Путіна Віктор Медведчук не без сприяння чинного президента України.

«Для мене лише одна загадка: якщо є частка Порошенка. Гадаю, рівно 50%. Брати менше — несправедливо. А більше — скажуть, що це серйозніше, ніж у Януковича. А 50% — саме те, що треба. І цифра гарна», — додав Лещенко у «Фейсбуці».

Про участь СБУ в зачистці ринку, коли 11 операторів позбавили ліцензій, розповів під час прес-конференції експерт з питань паливного ринку Леонід Косянчук. Він нагадав, що наприкінці 2016 року сотні

що взагалі розчистило ринок для кума Путіна.

Колишній топ-менеджер компанії «Укргазвидобування» Олексій Тамразов теж вважає, що всі поставки скрапленого газу з Росії монополізовані компаніями, пов'язаними з Медведчуком та Курченком.

«І це їм вдалося не стільки через дії СБУ, яка створила певні проблеми незалежним постачальникам газу, скільки завдяки російській ФСТЕК (Федеральна служба з технічного та експортного контролю). Служба не видає дозволу на експорт із Росії нікому, крім потрібних компаній», — констатував він у «Фейсбуці».

Справді, Федеральна служба визначила винятковим постачальником скрапленого газу до України «Роснефть», а одержувачем палива — одну-єдину компанію, яку ЗМІ пов'язують із Медведчуком, хоча він категорично спростовує свою причетність до неї.

Але чи зможе Антимонопольний комітет довести змову операторів або хоча б наявність монополії на ринку скрапленого газу, внаслідок чого відбулося різке подорожчання ресурсу?

«На жаль, прем'єр-міністр, відповідно до Конституції, не

ДОВІДКА «ВВ»

Кожен п'ятий український автомобіліст заправляється газом. Адаже цей вид палива дешевший за бензин. За даними Головного сервісного центру МВС, від 1 січня 2013-го до 31 травня 2017-го українці переформували 344 тисячі автомобілів після установки газобалонного обладнання (ГБО). Це — п'ята частина всіх зареєстрованих транспортних засобів за вказаний період.

За його словами, Мінекономіки і Міністерство енергетики також позбавлені жодних важелів впливу на учасників ринку. Бо їхня безпосередня функція — формування державної політики розвитку ринку.

полістів імпорту до України виник дефіцит, який спровокував різке підвищення вартості газу. Також свою роботу згорнув завод у Білорусі.

Леонід Косянчук пояснив, чому ремонти на російських та білоруських заводах спричинили подорожчання пального в Україні.

«Перед зупинкою завод виробляє запаси СПБТ виключно для виконання терм-контрактів. У них прописано, що ресурс повинен бути відвантажений, але допускається затримка на 10–20 днів із деяких причин. Отож, виробник може відміряти за контрактом замість заявлених 1000 тон лише 800. А 200 загнати оператору без терм-контракту, але вже за подвійною ставкою. І оператор ці свої подвійні видатки закладає у ціну палива на АЗС, через що

обмежать обсяги постачань з одного джерела. Але для цього держава мусить справді контролювати та регулювати ринок», — підкреслив він.

Леонід Косянчук, своєю чергою, заявив, що внутрішній виробник на тлі нинішнього дефіциту теж удвічі підняв ціну на ресурс, хоча це суперечить здоровому глузду.

«Якби уряд дійсно переймався проблемами споживачів, він встановив би пільговий тариф у Чорноморському торговельно-морському порту. Якби прем'єр-міністр замість того, щоб давати доручення Антимонопольному комітету, скасував на деякий час акцизи, ресурс міг би подешевшати на 20%. Але навряд чи це станеться», — констатував експерт із питань паливного ринку.

КОЛИ ОЧІКУВАТИ СТАБІЛІЗАЦІЇ

Своє слово щодо стрибка цін на скраплений газ сказав і президент. Він доручив знизити вартість СПБТ до кінця вересня і, певна річ, покарати винних у ринковій лихоманці. Але ринок і без президентських вказівок почав оговтуватися.

Леонід Косянчук вважає, що після цінового піку має відбутися нормалізація ситуації. Бо скраплений газ уже став недосяжним для споживачів — автомобілісти відмовляються купувати цей ресурс. А зберігати СПБТ значно дорожче, ніж продавати. Зниження цін сприятиме і відновлення поставок ресурсу.

«Вартість скрапленого газу не повинна перевищувати 50% від ціни бензину. Але ска-

ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ 2016 РОКУ, ІМПОРТ СКРАПЛЕННОГО ГАЗУ ДО НАШОЇ КРАЇНИ МІСТИТЬ 75,6% РОСІЙСЬКОГО РЕСУРСУ І 20,6% — БІЛОРУСЬКОГО

«На жаль, цим питанням не приділяється жодної уваги. Адаже саме відсутність державної політики регулювання ринку скрапленого газу призвела до нинішньої ситуації, так само, як і до попередніх

вартість ресурсу йде вгору», — розповів експерт.

Директор науково-технічного центру «Психея» Сергій Сапегін зауважив, що, за результатами 2016 року, імпорт скрапленого газу до нашої країни на 75,6% містить російський ресурс і на 20,6% — білоруський, який виробляється з тієї самої нафти.

«Тобто ми на 96,2% залежимо від сировини чи готової продукції країни-агресора. Хоча енергетична стратегія України передбачає, що поставки з однієї країни не повинні перевищувати 30%», — констатував він.

Експерт додав, що з цінової точки зору альтернативи російському газу немає, але коли йдеться про енергетичну безпеку, треба розуміти, що за неї потрібно платити. Тому доцільно було б дослідити перспективи поставок СПБТ на українські автозаправки із західних напрямків, зокрема морем.

«Окрім того, уряду належить ухвалити рішення, які

зати, як швидко на цінниках знову стоятиме «12 грн», як не берусь», — додав експерт.

Своєю чергою Сергій Сапегін додав, що невдовзі розпочнеться період укладання європейськими країнами контрактів на постачання скрапленого газу.

«Це зазвичай період зростання цін на ресурс. Оператори не стануть торгувати собі в збиток. Тому процес здефляції ресурсу може розтягнутися до зими», — пояснив він.

А ось Геннадій Рябцев оптимістичніший у своїх прогнозах. Він вважає, що вже до кінця вересня вартість палива повернеться до липневих показників, тобто до 12 грн за літр. І для цього є всі передумови.

Але навіть якщо цього разу ціни на скраплений газ впадуть, то де гарантії, що криза на ринку автопалива не повториться згодом, як це відбувається уже третій рік поспіль?

Арина МАРТОВА

З ЦІНОВОЇ ТОЧКИ ЗОРУ АЛЬТЕРНАТИВИ РОСІЙСЬКОМУ ГАЗУ НЕМАЄ, АЛЕ КОЛИ ЙДЕТЬСЯ ПРО ЕНЕРГЕТИЧНУ БЕЗПЕКУ, ТРЕБА РОЗУМІТИ, ЩО ЗА НЕЇ ПОТРІБНО ПЛАТИТИ. ТОМУ ДОЦІЛЬНО БУЛО Б ДОСЛІДИТИ ПЕРСПЕКТИВИ ПОСТАВОК СПБТ НА УКРАЇНСЬКІ АВТОЗАПРАВКИ ІЗ ЗАХІДНИХ НАПРЯМКІВ, ЗОКРЕМА МОРЕМ

цистерн із скрапленим газом СБУ затримала через те, що нібито в них перевозили отруйні речовини. Доки місяцями тривала перевірка, а паливо тим часом перебувало у відстійниках, оператори зазнавали серйозних збитків. Насамкінець, за поданням СБУ, Мінекономрозвитку запровадило персональні санкції проти трейдерів,

має права давати доручення АМКУ, а Антимонопольний комітет не має жодного стосунку до цінового регулювання. У такий спосіб прем'єр продемонстрував незнання Основного Закону і принципів роботи органів виконавчої влади», — констатував експерт Економічного дискусійного клубу Геннадій Рябцев.

криз у 2015-му та 2016 роках», — зазначив він.

ГАЗОВА ЗАЛЕЖНІСТЬ

Окрім змови, яку ще потрібно буде довести, на ринку автогазу склалися й реальні причини зростання ціни на СПБТ. Так, у серпні на ремонт зупинилися кілька заводів у Росії, і в моно-

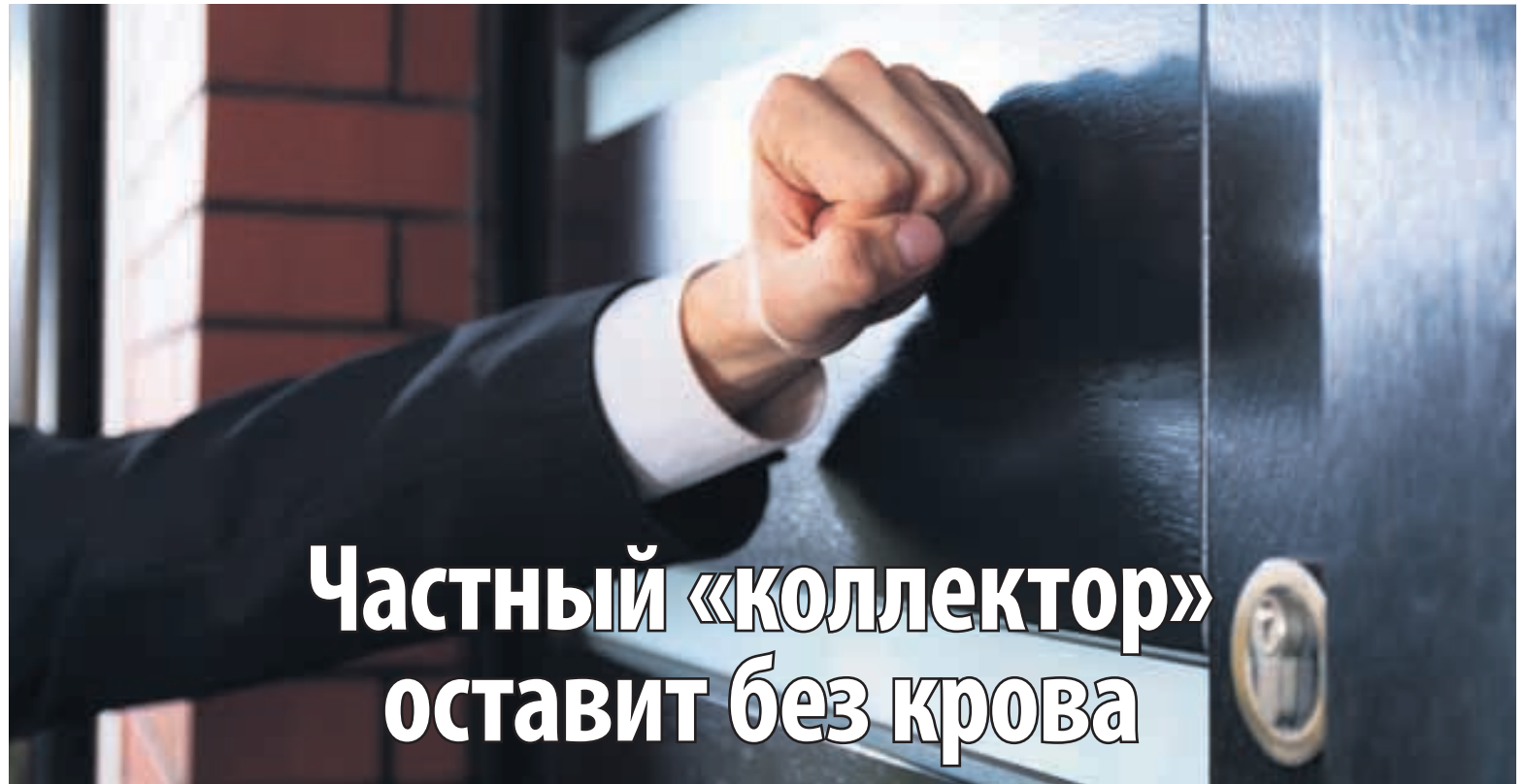
В день, когда миллионы украинских школьников сели за парты, для должников прозвенел далеко не праздничный звонок. С 1 сентября официально заработал институт судебных исполнителей, которые будут осуществлять принудительное исполнение решений суда. В том числе способствовать возмещению долгов за коммунальные услуги, сумма которых по Украине перевалила уже за 28 млрд гривен.

ЧУЖИЕ ЗДЕСЬ НЕ ХОДЯТ?

Появление частных судебных исполнителей произошло с легкой руки президента, который был инициатором законопроектов «Об органах и лицах, осуществляющих принудительное исполнение судебных решений» и «Об исполнительном производстве». В октябре прошлого года они были приняты Верховной Радой. На сегодня Минюст уже подготовил первых судебных исполнителей, выдал им лицензии и отправил в свободное плавание.

Однако у многих экспертов вызвало опасение отсутствие прозрачного отбора кандидатов. В Законе «Об органах и лицах, осуществляющих принудительное исполнение судебных решений» прописано, что любой гражданин старше 25 лет с высшим юридическим образованием и опытом работы в сфере права может иметь собственную практику по выполнению судебных решений. Однако выдавать разрешение на освоение профессии и прохождение квалификационного экзамена или же отказывать соискателю без объяснения причин может только Минюст.

Поэтому нельзя исключать, что в итоге выколачивают долги с населения будут выходцы из старой системы, которых ранее либо сократили в ходе реформ, либо люстрировали. На новой должности им положено вознаграждение в качестве процента от взысканного долга. А зная к тому же все «нужные» кабинеты для получения «хлебного заказа», такой специалист на судьбу жаловаться не будет.

Частный «коллектор» оставит без крова

ОТОБРАТЬ ЖИЛЬЕ ЗА ДОЛГИ ПО «КОММУНАЛКЕ»

Вероятнее всего, государственные исполнители, многие из которых официально начали зарабатывать миллионы, отныне в полной мере сосредоточатся на крупных предприятиях-должниках. Частникам же достанется необъятное поле просрочек по платежам физических лиц и мелких коммерческих частных компаний.

Согласно закону, частные судебные исполнители не имеют права выселять должников из домов и квартир. Зато могут арестовать жилье и продать его на публичных торгах. И азарта на этом поприще частникам будет не занимать,

ведь их вознаграждение оценивается в 10% от долга, в то время как государственным исполнителям полагается лишь 2% от взысканной суммы.

Даже если на руках у частного исполнителя имеется решение суда о взыскании имущества за долги, он не имеет права врваться в ваш дом без вашего согласия.

Без разрешения суда на проникновение в квартиру все попытки вломиться на вашу территорию являются незаконными. В таком случае не бойтесь вызывать полицию, которая не только воспрепятствует подобному поведению, но и зафиксирует доказательства незаконных действий «коллектора» для суда. Если ваши права нару-

А в Законе «Об исполнительном производстве» четко прописано, что по решению суда за долги может быть отобрано единственное жилье, если у че-

В ЗАКОНЕ «ОБ ИСПОЛНИТЕЛЬНОМ ПРОИЗВОДСТВЕ» ЧЕТКО ПРОПИСАНО, ЧТО ПО РЕШЕНИЮ СУДА ЗА ДОЛГИ МОЖЕТ БЫТЬ ОТОБРАНО ЕДИНСТВЕННОЕ ЖИЛЬЕ, ЕСЛИ У ЧЕЛОВЕКА НЕТ ДРУГИХ ЦЕННОСТЕЙ И ДВИЖИМОГО ИМУЩЕСТВА. НО ПРИ ЭТОМ СУММА ПРОСРОЧЕК ПО ПЛАТЕЖАМ ДОЛЖНА ПРЕВЫШАТЬ 10 МИНИМАЛЬНЫХ ЗАРПЛАТ, ТО ЕСТЬ 64 ТЫС. ГРН

ловека нет других ценностей и движимого имущества. Но при этом сумма просрочек по платежам должна превышать 10 минимальных зарплат, то есть 64 тыс. грн.

КОНТЕКСТ

Правила ближнего боя

шены, следует написать жалобу в Министерство юстиции.

Частный судебный исполнитель не имеет права угрожать вашей жизни, психическому и физическому здоровью. То же самое касается и ваших близких. Нарушение этих правил является поводом для возбуждения уголовного производства. Но для этого нужны доказательства деяний исполнителя. Поэтому юристы рекомендуют записывать все разговоры и хранить их. Ведь аудио-, видеозапись, фиксирующая угрозы или применение шантажа, поможет вам доказать в суде свою правоту.

ЕСЛИ В ДВЕРЬ СТУЧИТ СУДЕБНЫЙ ИСПОЛНИТЕЛЬ

Важно помнить: наличие исполнительного производства еще

Как показывает практика, часто должник узнает постфактум, что в суде рассматривалось его дело. Но и в этом случае не стоит преждевременно паниковать. После принятия заочного решения суд обязан направить неплательщику копию заказным письмом с уведомлением о вручении. В течение 10 дней со дня ее получения нужно подать заявление в тот же суд о пересмотре дела. Очень важно указывать дату, когда решение оказалось у вас на руках, чтобы не лишиться себя права на пересмотр.

Отмена же вердикта о взыскании долга возможна лишь в случае, если потребитель хотя бы частично докажет необоснованность требований коммунальщиков, неправильность расчета суммы задолженности, непредоставление или ненадлежащее предоставление коммунальной услуги. Но для этого нужно собрать достаточную доказательную базу.

Впрочем, есть осторожная надежда, что частные исполнители будут служить главным образом инструментом запугивания населения, чтобы украинцы худо-бедно, но платили за «коммуналку». Ведь случай, когда жители столицы разгромили сервисный центр «Киевэнерго», довольно показательен. Терпение людей не безгранично, а способность объединяться просто феноменальная!

Екатерина МИЦКЕВИЧ

В ЗАКОНЕ «ОБ ОРГАНАХ И ЛИЦАХ, ОСУЩЕСТВЛЯЮЩИХ ПРИНУДИТЕЛЬНОЕ ИСПОЛНЕНИЕ СУДЕБНЫХ РЕШЕНИЙ» ПРОПИСАНО, ЧТО ЛЮБОЙ ГРАЖДАНИН СТАРШЕ 25 ЛЕТ С ВЫСШИМ ЮРИДИЧЕСКИМ ОБРАЗОВАНИЕМ И ОПЫТОМ РАБОТЫ В СФЕРЕ ПРАВА МОЖЕТ ИМЕТЬ СОБСТВЕННУЮ ПРАКТИКУ ПО ВЫПОЛНЕНИЮ СУДЕБНЫХ РЕШЕНИЙ. ОДНАКО ВЫДАВАТЬ РАЗРЕШЕНИЕ НА ОСВОЕНИЕ ПРОФЕССИИ И ПРОХОЖДЕНИЕ КВАЛИФИКАЦИОННОГО ЭКЗАМЕНА ИЛИ ЖЕ ОТКАЗЫВАТЬ СОИСКАТЕЛЮ БЕЗ ОБЪЯСНЕНИЯ ПРИЧИН МОЖЕТ ТОЛЬКО МИНЮСТ

Розвиток фермерства був задекларований Кабміном як один із важливих напрямів економічної політики. А щоб продемонструвати виняткову підтримку аграріїв, «найбільш людоцентричний в історії України уряд» виділив для сільгосппідприємств 4 млрд грн дотацій, запроваджених на заміну спецрежиму ПДВ. Проте державна турбота оминула малі та середні господарства, осівши в кишенях власників кількох великих агрохолдингів.

ЗАДАЧКА НА ЧОТИРИ МІЛЬЯРДИ

Нагадаємо, скасування спеціального режиму ПДВ було однією з вимог Міжнародного валютного фонду, якому не подобалося, що до 2015 року держава повертала аграріям 100% податку на додану вартість, аби надалі вони могли використовувати ці кошти для розвитку власного бізнесу.

Торік правила гри дещо змінилися. Наприклад, тим, хто займається вирощуванням зернових культур, повертали лише 15% від ПДВ, а виробникам продукції тваринництва — аж 80% податку на додану вартість. Але й це не задовольнило Фонд, тому від 2017 року спецрежим ПДВ був повністю скасований. Замість нього з'явилася система дотацій, спрямована на підтримку фермерства.

Як запевняє Гройсман, фермерство — це чудова можливість для селян створювати власний бізнес і виробляти якісний продукт з доданою вартістю. Тому на дотації для аграріїв, які займаються тваринництвом, садівництвом, вирощуванням винограду, овочів та цукрового буряку, було виділено 4 млрд грн.

Виконавчий директор Центру протидії корупції Дарина Каленюк на сайті «Українська правда» опублікувала розслідування, у якому вказала, що фермерам ці кошти передали з конфіскованих грошей Януковича. Хоча в Адміністрації президента запевняють, що мільярди Януковича зі спецфондів не спрямовувалися на дотації — мовляв, ці потреби враховані у держбюджеті.

Але рік у тім, що допомога дійшла аж ніяк не до малих і

ЗОЛОТІ ДОТАЦІЙНІ ЯЄЧКА

середніх підприємств. За даними Державної фіскальної служби України, від початку року аграрії отримали дотацій на 1,9 млрд грн. Майже половина грошей (809 млн грн) дісталася групі компаній «Миронівський хлібопродукт» (куди входять також найбільші виробники курятини та яєць) Юрія Косюка, який у 2015-му був заступником голови Адміністрації президента Порошенка і досі є позаштатним речником гаранта Конституції. І чомусь саме ця людина, яка, за версією Forbes, входить до топ-5 найбагатших людей країни, найбільше потребує державної допомоги.

Експерт із питань міжнародної та внутрішньої політики Українського інституту майбутнього Юрій Романенко зробив нескладні обчислення.

«У 2017 році на підтримку фермерів держава планує загальною сумою 4 млрд грн. У країні налічуються 44,5 тис. фермерів, округляємо до 45 тис. Якби кожне фермерське господарство подало заявку на дотацію, то воно б отримало 88 888 грн, або 3418 доларів. Однак більшість із них нічого не отримують, бо за півроку левову частку цих грошей уже передали кільком великим корпораціям. Це наочна презентація, як функціонує олігархічна держава», — написав він на своїй сторінці у «Фейсбукі».

ПТАХІВНИЦТВО У ФАВОРИ

Дотації насамперед мали б стосуватися виробників молока і м'яса. Адже щоб вигоду-

вати, приміром, корову і отримати дохід, таким аграріям потрібно працювати впродовж років. Тоді як виробництво курятини займає кілька місяців. Але законотворці не бачать різниці між цими галузями. Тому «золоті яйця» державної підтримки дісталися окремим підприємствам, які займаються птахівництвом.

До речі, на прямі бюджетні дотації можуть претендувати лише ті агрофірми, які мають не менше як 75% доходу саме від продажу продуктів тваринництва. І саме через цю норму чимало середніх і дрібних виробників молока та м'яса, які паралельно займаються рослинництвом, втратили право на допомогу.

Окрім того, прямі дотації розраховуються за формулою, яка прив'язана до кількості сплаченого підприємствами ПДВ. Тобто чим більше господарство, тим значніші кошти воно отримує від держави. Але цей атракціон нечуваної щедрості діятиме лише до кінця року: вже у 2018-му одному підприємству перепадатиме не більше ніж 150 млн грн.

ПРОГНОЗОВАНИЙ ПРИБУТОК

Експерти не дивуються з такого стану речей.

«Держбюджет-2017 приймався заради цілковитої підтримки групи олігархів. Скасування спецрежиму ПДВ найбільше вдарило по дрібних та середніх фермерах. А ось великий бізнес не постраждав ні на копійку, бо йому сприяють і експортним відшкодуванням ПДВ, і дотаціями», — розповів «ВВ» пре-

зидент Асоціації фермерів та приватних землевласників України (АФЗУ) Іван Томич.

За його словами, чимало дрібних господарств через дії уряду змушені були піти в тінь. Так, моніторинг Асоціації свідчить про те, що сьогодні 75–80% дрібних господарств пережили офіційне «розлучення» із державою.

«Це є великою трагедією, бо фермерські господарства завжди були прозорими у бізнесі», — зазначив Томич.

На його думку, саме середні агропідприємства, з огляду на обсяги господарства, зазнали найбільших втрат внаслідок ліквідації спецрежиму ПДВ, хоча тільки одиниці з них мають державну підтримку.

«Тобто в найкращих умовах опинилися фактично лише великі агрохолдинги, які й раніше непогано почувалися, а тепер і поготів», — додав експерт.

Голова комітету підприємців АПК Торгово-промислової палати України Олег Юхновський також вважає неефективним з точки зору інтересів малого та середнього бізнесу запропонований урядом механізм дотацій.

«Така квазіпідтримка зорієнтована на кілька компаній. Тому вважаю, що цю помилку потрібно виправляти без зволікань. Було б доречним запровадження занижених ставок ПДВ для аграріїв. Це б зняло додаткове навантаження для безпосередніх платників цього податку і зробило їхню продукцію доступнішою для споживачів», — констатував він у коментарі «ВВ».

За його словами, сьогодні Україна не має ефективної стратегії підтримки малих та середніх фермерів. Остання така програма завершилася 2015 року, тому дуже важливо напрацювати дієві механізми розвитку цього сектора аграрного бізнесу.

Експерт упевнений, що на відповідну програму мають спрямовуватися кошти, які для України виділяє Євросоюз.

«Фермерам потрібно надати більший доступ до фінансових ресурсів, зокрема у формі дешевих кредитів і мікрокредитів. Аграрний сегмент є дуже привабливим. А з відкриттям європейського ринку чимало невеликих українських виробників починають переорієнтуватися на експорт продукції. Йдеться про бджолярство, ягідництво, садівництво тощо. Тому важливо, щоб фермери мали можливість розвивати свої підприємства, закуповувати обладнання для переробки сировини і виготовлення кінцевої продукції», — пояснив Олег Юхновський.

Іван Томич, своєю чергою, розповів про те, що наразі триває діалог між аграріями та урядом щодо розробки програми державної підтримки.

«Якщо така програма буде прийнята та її фінансування буде закладено у держбюджеті на наступний рік, ми зможемо побачити розвиток фермерських господарств. Якщо ж цього не відбудеться, найближчими роками значна кількість агропідприємств припинить своє існування», — підкреслив експерт.

А Олег Юхновський додав, що Україна має керуватися європейськими принципами прозорості, передбачуваності та ефективності, які лежать в основі, зокрема, і аграрної політики. І поки цього не відбудеться, аграрний сектор не запрацює ефективно, а країна втрачатиме вагомий позиції.

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

ЗА ДАНИМИ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ, ВІД ПОЧАТКУ РОКУ АГРАРІЇ ОТРИМАЛИ ДОТАЦІЙ НА 1,9 МЛРД ГРН. МАЙЖЕ ПОЛОВИНА ГРОШЕЙ (809 МЛН ГРН) ДІСТАЛАСЯ ГРУПІ КОМПАНІЙ «МИРОНІВСЬКИЙ ХЛІБОПРОДУКТ» ЮРІЯ КОСЮКА, ЯКИЙ У 2015-МУ БУВ ЗАСТУПНИКОМ ГОЛОВИ АДМІНІСТРАЦІЇ ПРЕЗИДЕНТА ПОРОШЕНКА І ДОСІ Є ПОЗАШТАТНИМ РЕЧНИКОМ ГАРАНТА КОНСТИТУЦІЇ. І ЧОМУСЬ САМЕ ЦЯ ЛЮДИНА, ЯКА, ЗА ВЕРСІЄЮ FORBES, ВХОДИТЬ ДО ТОП-5 НАЙБАГАТШИХ ЛЮДЕЙ КРАЇНИ, НАЙБІЛЬШЕ ПОТРЕБУЄ ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ

Через два дня после того, как Москва заявила госсекретарю США Рексу Тиллерсону о своей готовности обсуждать «украинский вопрос», Россия незаконно в одностороннем порядке закрыла Керченский пролив для всех судов, кроме российских, якобы по техническим причинам. «Готовность обсуждать» — налицо.

Российская Федерация снова не только угрожает Украине, но и демонстрирует презрение к президенту США Дональду Трампу. Очевидно, что Москва нацелена на подрыв украинской экономики. Керченский пролив соединяет Черное море с Азовским. Его закрытие означает сокращение возможностей для двух важных украинских портовых городов — Мариуполя и Бердянска, которые являются основными экспортными украинскими стали на Запад. Таким образом, Москва сигнализирует, что она способна в любой момент нанести удар по украинскому обществу, политике и экономике.

Этого бы не случилось, если бы Москва действительно хотела серьезно поговорить с Трампом об Украине. Недавний комментарий премьер-министра РФ Дмитрия Медведева о том, что президент США — слабак у себя дома, демонстрирует пол-

Как Трамп может надавить на Путина

стратегических пределов для вторжения в эту страну. Российская армия насчитывает около 350 тысяч человек, но в боеспособном состоянии — только треть. Военная эскалация становится все более трудной задачей. Если бы Россия открыто вторглась в Украину, это вызвало бы реакцию в Европе, на порядок усилило бы ее сплоченность. Возможно, это даже привело бы к поддержке Украины НАТО и передаче ей оборонительного вооружения. Вот поэтому Путин вынужден

На практике это означает, что Вашингтон должен отправить военные корабли ВМС США в Азовское море через Керченский пролив, чтобы продемонстрировать нашу поддержку суверенитета и территориальной целостности Украины, а также право на свободное мореплавание, что с 1789 года стало краеугольным камнем внешней политики США. (Это похоже на то, что сейчас делают Соединенные Штаты в Южно-Китайском море.) НАТО должно сделать то же самое.

МОСКВА НЕ ЗАКРЫЛА БЫ КЕРЧЕНСКИЙ ПРОЛИВ, ЕСЛИ БЫ ДЕЙСТВИТЕЛЬНО ХОТЕЛА СЕРЬЕЗНО ПОВОРОТИТЬ С ТРАМПом ОБ УКРАИНЕ

ное презрение Москвы к Трампу, Тиллерсону и Белому дому в целом.

Однако если Москва считает, что может безнаказанно действовать против Киева и/или Вашингтона, то это глубокое заблуждение. Огромные издержки, связанные с санкциями, введенными в 2014 году, уже привели к устойчивому процессу обнищания России и заметному сокращению даже оборонных расходов. Путин может притворяться, как и прежде. Но его агрессия привела к ситуации, когда он способен лишь угрожать Украине такими методами, как закрытие пролива, экономическая война, кибератаки и терроризм.

Хотя Россия усилила свое военное присутствие вокруг Украины и пытается еще больше его нарастить, она, вероятно, достигла своих экономических и

прибегать к такой риторической и симулированной бравуре, чтобы поддерживать некую иллюзию равенства российской державы и Соединенных Штатов.

Трамп должен понять, какие методы использует Путин. Психологическая война, демонстрирующая бахвальство и презрение одновременно, — это то, к чему часто прибегает сам Трамп. Но это не то, что позволительно терпеть ему и нам со стороны России.

В самом деле, Запад продолжает давить на Россию благодаря новому пакету экономических санкций вкуче с расширением прежних. Предел возможностей России по усилению военной эскалации становится все более очевидным. Ситуация требует действительно серьезных переговоров с Москвой.

Другой способ надавить на Россию и увеличить ее издержки — это передать Украине оборонительное вооружение, в котором она нуждается для успешной борьбы с российской агрессией. Это покажет Путину и его приспешникам, что они не могут перекраивать границы или неуважительно относиться к Соединенным Штатам, не заплатив за это высокую цену.

Неспособность ответить на преднамеренные провокации и предоставить Украине необходимую помощь поощряет непрекращающиеся агрессивные акты со стороны России.

И чем быстрее эта война придет домой к Путину, тем труднее ему будет выстоять. В конце концов, именно это было целью США с самого начала.

Стивен БЛАНК,
Atlantic Council, США

Китай ведет постыдную двойную игру в северокорейском кризисе

Недавно Пекин присоединился к суровым санкциям против Северной Кореи. Но китайцы не хотят заходить слишком далеко. Вместо того чтобы оказывать давление на диктатора Северной Кореи, Пекин бросает своему союзнику спасательный трос.

Северокорейский режим хладнокровно просчитывает свои провокации. Он дозирует безумие. Если бы Ким Чен Ын запустил межконтинентальную баллистическую ракету в сторону американского острова в Тихом океане, как он и обещал несколько недель назад, мир стоял бы на пороге новой войны. Ибо тогда президенту США Дональду Трампу не оставалось бы ничего другого, кроме как выполнить свои воинственные угрозы.

Но северные корейцы запустили свою Hwasong-12, способную нести ядерную боеголовку, не на юго-восток, в направлении Гуама, а на северо-восток — в сторону японского острова Хоккайдо. Снаряд приземлился в Тихом океане после 2700 километров полета. Американский остров Гуам находится в 3000 километрах от Северной Кореи, не намного дальше.

Даже если направление не совпадало, адресатом ракетного приветствия из Пхеньяна все же был Вашингтон. Северокорейский диктатор преследует четкую цель: он хочет, чтобы США признали его равным государством с ядерным оружием.

Дипломатическую поддержку Ким Чен Ын получает от КНР. Вместо того чтобы без промедления осудить ракетное испытание, у пресс-секретаря китайского министерства иностранных дел было наготове небольшое педагогическое пособие для США и их союзников о том, как себя вести с северокорейским диктатором. Мол, «давление, санкции и угрозы» не помогли решить проблему: ситуацию можно разрядить, только вернувшись за стол переговоров.

Никогда не поздно искать пути для диалога. Но одобрять ответственное поведение — это сомнительная стратегия борьбы с агрессором. Единственным способом хотя бы немного усмирить северокорейский режим является сдерживание. В противном случае деспот почувствует, что может угрожать международному сообществу ядерной бомбой и требовать одну уступку за другой. Тот, кто не раздумывая запустил ракету над головами миллионов япон-

цев, и в будущем без особых сомнений будет запугивать противников, чтобы получить преимущества.

Рано или поздно Северная Корея нарушит военный баланс в этом регионе, таком важном для мировой экономики. Гонка вооружений уже началась. Не так давно кандидат в президенты по имени Дональд Трамп вслух размышлял о том, что Японии и Южной Корее также стоит обзавестись ядерным оружием. Сеул уже обсуждает этот вопрос. Токио рассматривает возможность отказа от военного нейтралитета и отмены положения о пацифизме в своей конституции. Оба государства подтверждают свою приверженность военному альянсу с США.

Для Китая, который хочет расширить свое влияние в Азии, северокорейские игры с огнем пришлось совершенно некстати. Однако правительство в Пекине не может держать под контролем вспыльчивых товарищей в Пхеньяне. Северокорейский ученик вьет веревки из азиатской сверхдержавы.

Недавно Пекин присоединился к суровым санкциям против Северной Кореи. Но китайцы не хотят заходить слишком далеко. О свержении режима в Пхеньяне не может быть и речи: во-первых, из принципа, а во-вторых, потому что баланс в регионе может сдвинуться в пользу Запада. Китай столкнулся со стратегической дилеммой: он отвергает ядерное вооружение Северной Кореи, потому что продолжающийся кризис укрепляет альянс Америки и Азии. В то же время Китай боится нестабильности и не решается пойти против Кима. Он всегда бросает ему политический и экономический спасательный трос.

Но даже со своей двойной игрой Китай не сможет вечно сохранять статус-кво. Он должен внести вклад в предотвращение разработки оружия массового уничтожения Северной Кореей. Ведь Ким не станет оказывать миру услугу, запуская свои ракеты только в океан. А их у него более тысячи...

Кристиан УЛЬТЧ,
Die Presse, Германия

ТРАМП ДОЛЖЕН ПОНЯТЬ, КАКИЕ МЕТОДЫ ИСПОЛЬЗУЕТ ПУТИН. КОНЕЧНО, ПСИХОЛОГИЧЕСКАЯ ВОЙНА, ДЕМОНСТРИРУЮЩАЯ БАХВАЛЬСТВО И ПРЕЗРЕНИЕ ОДНОВРЕМЕННО, — ЭТО ТО, К ЧЕМУ ЧАСТО ПРИБЕГАЕТ САМ ТРАМП. НО ЭТО НЕ ТО, ЧТО ПОЗВОЛИТЕЛЬНО ТЕРПЕТЬ ЕМУ СО СТОРОНЫ РОССИИ

Некоторые премьеры ждешь с особым нетерпением, настолько отличный трейлер смастерили кинохудесники. Вот только порой ожидания оборачиваются настоящим разочарованием. Так случилось и с картиной «Малыш на драйве».

Итак, Малыш (Энсел Элгорт) — первоклассный водитель. Но он не гонщик и даже не таксист. Главный герой работает на некоего Дока (Кевин Спейси), организуя ограбления. Посему Малыш просто ответственен за то, чтобы доставить грабителей, а заодно и украденное, в целости и сохранности в пункт назначения. Понятное дело, что для этого нужно быть очень талантливым драйвером, ведь полиция всегда на хвосте. Но Малыш мастерски уходит от погони раз за разом...

В работе ему всегда помогает музыка: Малыш тщательно подбирает себе треки в дороге. Да, вот такая у него есть маленькая странность. На самом же деле он почти всегда слушает музыку.

В один прекрасный день персонаж Энсела Элгорта встре-

договаривается с Доком о своем увольнении. Много лет назад Малыш случайно угнал у него авто и с тех пор отработывал свой проступок.

Док согласен отпустить парня в свободное плавание, хоть ему и жаль лишиться такого прекрасного водителя. Будет последнее дело. А за ним и еще одно... Но что-то пойдет не так. И тут уже Малышу придется хорошенько поразмыслить, как остаться в живых, спасти свою возлюбленную и еще не попасться полиции.

Фильм «Малыш на драйве» мог бы быть феноменально фееричным, если бы нам презентовали эдакий криминальный мюзикл. И очень жаль, что режиссеру Эдгару Райту не пришла в голову такая идея. Постановщик решил не усложнять жизнь никому — он

Драйвовое разочарование

вает небрежность и безвкусице Райта. Идея этого кино сродни заезженной пластинке... Разве кого-то можно удивить погонями? Или банальными поворотами сюжета?

Спасают это кино разве что актеры. Звезда «Дивергента» Энсел Элгорт очень гармонич-

Впрочем, пустоты в фильме заполнила своим очарованием Лили Джеймс. Эта смелая девушка, которая ранее сыграла Наташу Ростову, Джульетту и даже Золушку, не побоялась попробовать свои силы в жанре весьма не романтичном. И все у нее получилось.

Отлично справился с ролью одного из грабителей Джейми Фокс. Его персонаж Батс был очень колоритным.

А вот кто немного разочаровал, так это Кевин Спейси. Этот поистине великий актер, который также очень любит экспериментировать, не проявил себя никак. По большому счету, непонятно, почему он вообще согласился на этот эксперимент. Спейси, снявшийся в таких культовых картинах, как «Семь», «Красота

по-американски», «Жизнь Дэвида Гейла», а также в сериале «Карточный домик», все же должен ставить более высокую планку. Уж кто-кто, а двукратный обладатель «Оскара» может себе это позволить. Кевин Спейси — один из немногих актеров в Голливуде, который может сам диктовать правила игры...

В общем, «Малыш на драйве» — это абсолютно проходной, местами динамичный боевик. По началу этот фильм вселяет надежду, но она умирает слишком быстро. Так быстро, что хочется просто досрочно закончить просмотр этого кино. Но потом даешь слабину и веришь, что вот-вот произойдет что-то невероятное... И зря.

Будьте сильными и смотрите только хорошее кино!

ФИЛЬМ «МАЛЫШ НА ДРАЙВЕ» МОГ БЫ БЫТЬ ФЕНОМЕНАЛЬНО ФЕЕРИЧНЫМ, ЕСЛИ БЫ НАМ ПРЕЗЕНТОВАЛИ ЭДАКИЙ КРИМИНАЛЬНЫЙ МЮЗИКЛ. И ОЧЕНЬ ЖАЛЬ, ЧТО РЕЖИССЕРУ ЭДГАРУ РАЙТУ НЕ ПРИШЛА В ГОЛОВУ ТАКАЯ ИДЕЯ

чает девушку по имени Дебра (Лили Джеймс) и, конечно же, влюбляется в нее. Тут-то ему в голову и приходит идея бросить свою криминальную работу. Он

просто показал зрителям попури из всевозможных боевиков и криминальных драм. Хоть музыкальное сопровождение было отличным, даже это не оправды-

но вписался в эту криминальную историю. Хотя в некоторых моментах был крайне сдержанным и скованным. А зритель ведь приходит за эмоциями!

На счету харизматичного испанского актера Антонио Бандераса около сотни ролей в кино. Этот красавчик всегда пользовался популярностью у режиссеров. И дело не в его внешности, а прежде всего в актерском таланте. Бандерас способен сыграть кого угодно: хоть Муссолини, хоть Кота в сапогах.

Но есть одна печальная тенденция: Антонио, как и большинство его ровесников-актеров, выходит в тираж. Хороших ролей предлагают все меньше, а сниматься-то хочется! Вот и играет некогда главный сердцеед кинематографа где попало и кого попало. Прямое тому доказательство — картина «Охранник».

Итак, после увольнения из армии морской пехотинец Эдди Дикон (Антонио Бандерас) никак не может найти работу. Главный герой отчаялся настолько, что в службе занятости буквально вымаливает любую вакансию. Тамошняя работница сочувственно предлагает ему устроиться охранником в небольшом торговом центре.

И вот во время первого же ночного дежурства Эдди случается ЧП: в дверь стучится девочка Джейми (Кетрин де

ла Роча), умоляя о помощи. Испуганный ребенок говорит, что ее преследуют бандиты. Недолго думая, персонаж Бандераса выпускает ее. Спустя несколько минут за девочкой действительно приходит некий Чарли (Бен Кингсли). Сначала он представляется отцом Джейми, затем предлагает Эдди и другим охранникам деньги, а потом его банда идет в наступление.

Оказывается, что малышка должна давать показания в суде, ну а бандиты, конечно же, должны не допустить этого. И вот все остальное время фильма Эдди и его коллеги, вооруженные электрошокерами, будут противостоять преступникам, в арсенале которых есть автоматы

и прочее смертельное оружие. Конечно же, согласно канонам жанра, главному герою удастся удержать «крепость», а девочке, соответственно, выжить. Так что переживать особо не стоит.

Еще в самом начале фильма Эдди, ознакомившись с условиями работы, говорит своему новому боссу: «Вы тут словно застряли в 1990-х». Так вот, похоже, режиссер этого весьма странного фильма Ален Дерошер и сам потерялся во времени. Причем живет он в 1980-х — именно тогда подобного рода муви были в почете.

Впрочем, можно было бы сыграть на той самой ностальгии и снять хорошее атмосферное, напряженное и динамич-

Не крепкий орешек

ное кино. И определенная категория зрителей с удовольствием бы провела время у экрана. Но постановщик не заморачивался, используя лишь существующие клише и шаблоны.

Об игре Бандераса даже говорить не хочется. Ее просто не было. Актер буд-то и сам понимал, в каком жутком кино снимается...

Грустно за Бандераса. И за его коллег-ровесников... Пора звездам 1980–1990-х собраться и выйти на митинг в своем родном Голливуде, требуя от режиссеров нормальной работы. Потому что так дальше жить нельзя!

В САМОМ НАЧАЛЕ ФИЛЬМА ЭДДИ, ОЗНАКОМИВШИСЬ С УСЛОВИЯМИ РАБОТЫ, ГОВОРИТ СВОЕМОУ НОВОМУ БОССУ: «ВЫ ТУТ СЛОВНО ЗАСТРЯЛИ В 1990-Х». ТАК ВОТ, ПОХОЖЕ, РЕЖИССЕР ЭТОГО ВЕСЬМА СТРАННОГО ФИЛЬМА АЛЕН ДЕРОШЕР И САМ ПОТЕРЯЛСЯ ВО ВРЕМЕНИ

Страницу подготовила Евгения ПРОРЫВАЙ

Главный редактор — Анна СПИВАК, ответственный секретарь — Алексей СОКУР

Свидетельство о госрегистрации КВ №21058–10858 ПР от 14.11.2014 г.

Редакция: г. Киев, бул. Леси Украинки, 26

Пишите по адресу: ООО «Структура ИТ», а/я 155, г. Киев, Украина, 04080

Учредитель и издатель: ООО «Структура ИТ» Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua

Газета отпечатана ООО «Мега-Полиграф» 04073 г. Киев, ул. Марка Вовчка, 12/14

Заказ № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 Тираж 87 138 экз.

Рекомендованная цена 2 грн. 50 коп.

Подписной индекс: 23115

При использовании публикаций ссылка на газету «ВВ» обязательна.

Ответственность за содержание рекламных материалов несет рекламодатель.